

พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์
**Alcohol Consumption Behavior of Peoples in Khmer, Suay (Gui), Lao Communities in
 Thatum District, Surin Province**

วิชณูรักษ์ ศรีทอง มาลินี อุทธิเสน และ เสาวณิต รัตนรวมการ

Visanurak Srithong, Malinee Unthisen and Sawwanit Ratanaruemkarn

สาขาสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

E-mail: visanuruk@hotmail.com โทร. 086-2598989

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน 1) เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา 2) หาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำปัจจัยเอื้อปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา 3) หาปัจจัยทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์เพื่อทราบถึงสถานการณ์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จำนวนกลุ่มตัวอย่างชุมชนละ 160 คน รวม 480 คน พบว่าทั้ง 3 ชุมชน มีระดับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.34 ซึ่งประชาชนชุมชนเขมรจะบริโภคสุราน้อยกว่าชุมชนอื่นโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ชุมชนลาว และน้อยที่สุดคือ ชุมชนส่วย ซึ่งมีการบริโภคสุรามากกว่าชุมชนอื่น ผลการศึกษาหาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำปัจจัยเอื้อปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา พบว่า ด้าน เพศชาย โสดต่ำกว่าประถมศึกษาไม่ได้เรียนหนังสือ รายได้ ต่ำกว่า 2,000 บาท เคยได้รับผลกระทบจากสุรา มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 อยู่ในระดับต่ำ ($r = -0.176, -0.183, -0.156, -0.237, -0.131, -0.336$) ส่วนด้านเพศหญิง สถานภาพสมรส รายได้มากกว่า 6,000 บาท ไม่เคยได้รับผลกระทบจากสุรา มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.176, 0.172, 0.143, 0.336$) ปัจจัยนำ ได้แก่ ด้านความรู้ เจตคติ การรับรู้โทษภัยจากการบริโภคสุรา ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา และปัจจัยนำภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 ($r = 0.143, 0.400, 0.180, 0.682, 0.619$) ตามลำดับ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การรับรู้นโยบายสุราของรัฐ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุราและเทศกาล ประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกและลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05* ($r = 0.234, -0.180, 0.104^*$) ตามลำดับ ด้านปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านบุคคลด้านผลิตภัณฑ์ด้านการส่งเสริมการตลาดและปัจจัยเสริมภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05* ($r = -0.115^*, -0.267, -0.105^*, -0.126$) ตามลำดับ ผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำปัจจัยเอื้อปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา พบว่า ปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า สถานการณ์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว พบว่า มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะส่วนบุคคล สำหรับวัยรุ่นอยู่ในช่วงการอยากรู้อยากลอง และโดยเริ่มจากสังคมเพื่อน เพื่อนชวนดื่ม ปฏิเสธไม่ได้ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่ม ส่วนภาคประชาชน มีความเกี่ยวข้องกับสภาพสังคมภาวะเศรษฐกิจ เกิดความเครียดจากปัญหาปากท้อง รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ภาระที่ต้องแบกรับ ปัญหาหนี้สิน ทำให้มีการเข้ากลุ่มพูดคุยกันและดื่มสุราเพื่อเป็นการปรับทุกข์ โดยไม่ได้คำนึงถึงบุคคลในครอบครัวทำให้เกิดปัญหาครอบครัวตามมาเพื่อต้องการให้ตนเองมีความสบายใจ เมื่อเริ่มดื่มเป็นบางครั้ง จากนั้นก็ดื่มเป็นประจำไม่สามารถเลิกได้ และติดในที่สุด รวมทั้งเทศกาลต่างๆ ทั้งวัฒนธรรมประเพณีพิธีกรรมที่มีแต่เดิมมาเวลาเช่น ไหว้ต้องมีเหล้าเพราะบรรพบุรุษพาทำความเชื่อต่างๆ เมื่อมีสุรามาชวน ไหว้จะทำให้มีความเจริญรุ่งเรือง ทั้งนี้ภาครัฐเอกชนและองค์กรในพื้นที่ ชุมชน ครอบครัวต้องร่วมมือกันรณรงค์ลด ละ เลิก สุรา ผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน

คำสำคัญ: สถานการณ์ปัจจัย ปัจจัยทำนาย พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา ชุมชนเขมร ส่วย(กูย) ลาว

Abstract

This research was aimed 1) to compare the behavior of alcohol 2) correlated with differences in the bio- social factors ,predisposing factors, enabling factors, reinforcing factors to the consumption of alcohol, 3) for the prediction of alcohol consumption in Khmer, Suay (Gui) and Lao community in Thatum district, Surin province. To know the situation and the factors which influence the alcohol consumption behavior. By selected sample multi-step (Multi-Stage Random Sampling). The sample from 3 communities, 160 each, totally 480 people. The alcohol consumption of the people in Khmer community was found being less than other, Lao community ranked the second accordingly and the least consumption of alcohol was found in Suay (Gui) community, where the consumption took place more than other. The result of the study for relationship of bio-social, predisposing, enabling and supporting factors and alcohol consumption, it showed, in the aspect single males whose education was under elementary level and those who did not attend classes earned income of lower than 2,000 baht experienced an impact with negative relationship producing a low level. Prediction of alcohol consumption behaviors showed by 39.50 percent. For predicting factor on each aspect of alcohol consumption behaviors, it showed 6 factors in all communities were intention to decrease and quit alcohol consumption, promoting factor on products, attitude, promoting factor on alcohol price, recognition of state alcohol policy and access to distributing areas, enabling to predict the peoples' alcohol consumption behaviors by 53.00 percent. Concerning qualitative research, it was found that situation regarding to the peoples' alcohol consumption behaviors in all communities showed relationship with personal characteristics. Stared from association among friends, encouraged by friends, the state of not being able to refuse, desired to be accepted from friends in ones' group, this was mixed with teenagers' curiosity and desire of wanting to try. For grow -ups in general, the consumption of alcohol related closely with socio – economical condition, stress from making a living problem, inadequacy of income and expenditure, burden under ones' responsibility and debts, predisposing into group meeting , discussing and drinking which was believed for being a solution to release sufferings. Without recognition of ones' family members and problems followed subsequently and to just satisfy oneself, drinking took place now and then and later regularly, was impossible to stop and got addicted in the end. In addition, festivals, traditional cultures and rituals such as an occasion to pay respect to ancestors always include alcohol since this ritual was practiced traditionally by the ancestors through generations. It was believed by many people that alcohol consumption in such a ritual would bring forth prosperity to life. In this matter, government and private sectors, organization within areas, community, and family must cooperate in campaigning for all the people to decrease and quit drinking.

Keywords: Situation factors, Predisposing factors, Alcohol consumption behaviors, Khmer, Suay (Gui), Lao communities.

1. บทนำ

การบริโภคสุรามีผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพและสังคมอย่างรุนแรง โดยเป็นสาเหตุสำคัญของโรคและการบาดเจ็บมากกว่า 60 กลุ่มโรค (อุบัติเหตุจราจร โรคหัวใจและหลอดเลือดมะเร็งของอวัยวะต่างๆบาดเจ็บจากความรุนแรง เป็นต้น) ที่สำคัญ ผลกระทบความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น จากการสูญเสียกำลังผลิต ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ และค่าเสียหายรวมรายจ่ายของรัฐจากอาชญากรรมและความรุนแรง สำหรับต้นทุนหรือความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการบริโภคแอลกอฮอล์ในปี พ.ศ. 2549 มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 156,105.4 ล้านบาท ทั้งนี้พบว่าความสูญเสียเหล่านี้มีมูลค่ารวมคิดเป็นร้อยละ 1.99 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศโดยเมื่อคิดต้นทุนดังกล่าวต่อหัวประชากรจะมีค่า ประมาณ 2,485 บาทต่อคนต่อปี องค์การอนามัยโลกได้ระบุข้อมูลปริมาณการบริโภคสุราของคนไทยที่ดื่มสุรา 0.26 ลิตรต่อคนต่อปีในปี พ.ศ.2504 และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 8.47 ลิตรต่อคนต่อปี ในปี พ.ศ. 2547 นั่นคือเพิ่มขึ้น 33 เท่า ในเวลา 43 ปี และองค์การอนามัยโลกได้จัดอันดับปริมาณการบริโภคสุราของประเทศต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบอันดับโลก ปรากฏว่าประเทศไทยถูกจัดอันดับการดื่มในภาพรวมสุราทุกประเภทที่อันดับ 40 ในปี พ.ศ. 2544 และจากการสำรวจในปี 2550 พบว่ามีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปบริโภคสุรา 14.9 ล้านคนหรือร้อยละ 29.3 โดยผู้ชาย (ดื่มร้อยละ 51.0) ยังคงบริโภคสุรามากกว่าผู้หญิง (ดื่มร้อยละ 8.8) คิดเป็นประมาณกว่า 6 เท่า นับว่าเป็นสัญญาณอันตรายที่บ่งชี้ความเลวร้ายของแนวโน้มของสถานการณ์การบริโภคสุราโดยเฉพาะในกลุ่มผู้หญิงและเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอัตราการเติบโตของผู้ที่มีพฤติกรรมการดื่มประจำมากกว่ากลุ่มอื่นซึ่งในกลุ่มเยาวชนสะท้อนว่าเยาวชนกำลังถูกมอมเมาให้บริโภคสุราอย่างมากหากรัฐและสังคมไม่มีมาตรการที่เพียงพออนาคตเด็กไทยคงจะเป็นขี้เหล้าเต็มเมือง

จังหวัดสุรินทร์ มีภาษาพูดพื้นเมืองที่แตกต่างกัน เป็น 3 กลุ่ม คือ เขมร ส่วย (กูย) ลาว มีรายงานการเกิดอุบัติเหตุการจราจรทางบกกระแสนาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุหลัก คิดเป็นร้อยละ 31 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์, 2550) อำเภอท่าตูมเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีภาษาพูดพื้นเมืองที่แตกต่างกัน เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่พูดภาษาเขมร กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่พูดภาษาส่วย และกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มที่พูดภาษาพื้นเมืองอีสาน (ลาว) การมีชาติพันธุ์ที่หลากหลาย กลับมีการผสมกลมกลืนทางด้านประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งผลให้มีจำนวนวัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลายและจำนวนมากขึ้น เช่น วันแซน โฉนตาของวัฒนธรรมเขมร กลุ่มวัฒนธรรมลาวก็นับถือและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติพิธีกรรม ในประเพณีบุญบั้งไฟของวัฒนธรรมอีสาน (ลาว) เขมรก็มีส่วนร่วมในประเพณี เช่นเดียวกัน การมีประเพณีวัฒนธรรมที่หลากหลายและการมีน้ำใจโอบอ้อมอารีของชาวชนบทจังหวัดสุรินทร์ ที่มีนิสัยชอบสนทนากันการเลี้ยงดูเลี้ยงดู การใช้สุราในการสมาคม งานเทศกาล และงานประเพณี จึงสามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป (วัลย์วี มงคลดี, 2548) ทั้งยังสามารถสืบทอดธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไปสู่ลูกหลานได้ โดยวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่ดื่มสุราบางครั้งคราว ในงานรื่นเริง งานเทศกาล หรือโอกาสสังสรรค์ต่างๆ โดยให้เหตุผลว่าเป็นการดื่มเพื่อความสนุกสนานตามเทศกาลและประเพณีต่างๆ (ดวงฤทัย สุคนธ์ปฏิภาณ, 2548) และมีรายงานการเกิดอุบัติเหตุการจราจรทางบกกระแสนาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุหลัก คิดเป็นร้อยละ 65 โดยพบว่าปี 2547 ผู้บาดเจ็บจำนวน 1,120 ราย มีผู้เสียชีวิตจำนวน 28 ราย ปี 2548 ผู้บาดเจ็บจำนวน 1,104 ราย มีผู้เสียชีวิตจำนวน 18 ราย ปี 2549 ผู้บาดเจ็บจำนวน 1,283 ราย มีผู้เสียชีวิตจำนวน 12 ราย ปี 2550 ผู้บาดเจ็บจำนวน 1,143 ราย มีผู้เสียชีวิตจำนวน 14 ราย (โรงพยาบาลท่าตูม, 2550) ซึ่งถือได้ว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลทำให้เกิดอุบัติเหตุได้อย่างมากและจากการประชุมในการจัดทำแผนชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตำบลในเขตอำเภอท่าตูมปี 2552 พบว่าประชาชนได้รับผลกระทบจากการบริโภคสุรา เช่น ผลกระทบด้านอุบัติเหตุ ทำให้เกิดความสูญเสียชีวิตและบาดเจ็บ ผลกระทบด้านความรุนแรง ทำให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งและก่ออาชญากรรม ผลกระทบด้านปัญหาทางเพศ ทำให้มีการร่วมเพศก่อนวัยอันควร ปัญหาเกี่ยวกับโรคเอดส์ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้สูญเสียรายได้ และทุกปัญหาดังที่กล่าวมานั้นประชาชนต้องการให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมในการแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ เป็นหัวข้อของการศึกษา เพื่อทราบถึงสถานการณ์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ตลอดจนเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางและมาตรการการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาและพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันสืบเนื่องมาจากการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์
2. ศึกษาหาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำปัจจัยเอื้อปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์
3. ศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

2. วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ (จิตราภา กุลทนต์, 2550) เพื่อทราบถึงสถานการณ์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ระหว่างเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม 2553 มีวิธีการวิจัยดังนี้

1. ประชากร คือ ประชาชนในอำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ทั้งเพศหญิงและเพศชาย จำนวน 80,884 คน ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2552
2. กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโรยามานะ โดยกำหนดความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่าง 399 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) โดยการแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) กำหนดตัวแทนพื้นที่ที่ทำการศึกษาในอำเภอท่าตูม โดยผู้วิจัยได้เลือกตำบลที่จะ

ทำการศึกษาจำนวน 3 ตำบล ซึ่งมีความแตกต่างกันด้านภาษาและวัฒนธรรมได้แก่ ตำบลพรหมเทพ ตำบลกระโพ และตำบลหนองบัว จากนั้น
 กลุ่มเลือกพื้นที่ในระดับหมู่บ้านและกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง (Quota sampling) (สุรพงษ์ โสภนะเสถียร, 2549) ได้กลุ่มตัวอย่าง
 เป็นประชาชนในชุมชนเขมร จำนวน 87 คน ชุมชนส่วย (ญาย) จำนวน 160 คน และชุมชนลาว จำนวน 152 คน ซึ่งจำนวนตัวอย่างไม่
 ใกล้เคียงกัน และเนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (ญาย)
 ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ดังนั้นเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเป็นตัวแทนในการอภิปรายผลเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการ
 บริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (ญาย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยจึงสุ่มเลือกหมู่บ้านในชุมชนเขมร และชุมชน
 ลาวเพิ่มเติม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับประชาชนในชุมชนส่วย (ญาย) คือ 160 คน โดยใช้สัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับการ
 กำหนดสัดส่วนในครั้งแรก ยกเว้นในหมู่บ้านสุดท้ายของชุมชนเขมรและลาวหากกำหนดสัดส่วนแล้วทำให้กลุ่มตัวอย่างรวมกันทั้งหมด
 เกิน 160 คน ผู้วิจัยจะคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างรวมแล้วให้เท่ากับ 160 คน เท่านั้น ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณมีจำนวน 3
 ชุมชนๆละ 160 คน รวมทั้งสิ้น 480 คน สุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับสลากแบบคืนที่ (Sampling with replacement)

3. กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพคัดเลือกจากประชาชนที่เก็บข้อมูลแล้วซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม
 ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แล้วหากพบว่ามึลักษณะที่น่าสนใจ เช่น ประชาชนที่มีประสบการณ์ในการบริโภคสุรา หรือไม่มี
 ประสบการณ์ในการบริโภคสุราทั้งที่มีคนชักชวนให้ดื่มและไม่เคยมีคนชักชวนให้ดื่ม จำนวน 3 ชุมชนๆละ 10 คน รวมเป็น 30 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชน ซึ่งในการศึกษา
 ข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้เลือกจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในอำเภอท่าตูม
 ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน ประธาน อสม. ผู้บริหารจากหน่วยงานราชการ ผู้นำศาสนา องค์กรเอกชนและกลุ่มประชาคมในพื้นที่ เพื่อให้สามารถ
 บอกถึงสถานการณ์ปัญหาเกี่ยวกับการบริโภคสุราในพื้นที่ โครงการกิจกรรมที่ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหา กระบวนการดำเนิน
 โครงการ ภาพพื้นที่ที่ต้องการให้เกิดในพื้นที่ ตลอดจนผลการดำเนินงานตามโครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะในการดำเนินงานต่อไป โดย
 เลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ชุมชนๆละ 10 คน รวมเป็น 30 คน และผู้เกี่ยวข้องในระดับอำเภอ จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณได้แก่แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 5 ส่วนดังนี้
 ส่วนที่ 1 ปัจจัยทางชีวสังคม ส่วนที่ 2 ปัจจัยนำ ส่วนที่ 3 ปัจจัยเอื้อ ส่วนที่ 4 ปัจจัยเสริม และ ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการบริโภคสุรา
 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) (องอาจ นัยพัฒน์, 2551)

ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม คำถามด้านความรู้เกี่ยวกับสุราค่าความเชื่อมั่น = 0.63 เจตคติต่อสุรา = 0.78 การรับรู้
 โทษภัยจากการบริโภคสุรา = 0.90 การรับรู้นโยบายสุราของรัฐ = 0.83 ความพอเพียงของรายได้ = 0.71 การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุรา = 0.62
 เทศกาลประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชนที่เอื้อต่อการบริโภคสุรา = 0.71 สื่อโฆษณาที่เป็นปัจจัยเสริมการบริโภคสุรา = 0.89 บุคคลที่เป็น
 ปัจจัยเสริมการบริโภคสุรา = 0.86 ปัจจัยเสริมการบริโภคสุราด้านราคาสุรา = 0.84 ปัจจัยเสริมการบริโภคสุราด้านผลิตภัณฑ์ = 0.84 ปัจจัย
 เสริมด้านการส่งเสริมการตลาด = 0.90 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = 0.90

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ด้วยการแจก
 แจกความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คอวไทล์ และส่วนเบี่ยงเบนคอวไทล์ หากความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์
 สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย กรณีที่มีตัวแปรอยู่ 2 กลุ่ม จะใช้สถิติ t-test กรณีมีตัวแปรมากกว่า
 2 กลุ่มนั้น จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีและสร้างสมการพยากรณ์โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ
 แบบขั้นตอน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis)
 จำแนกหมวดหมู่ของข้อมูลให้เป็นระบบโดยจัดลำดับความสำคัญให้เกิดความเข้าใจในความหมายและความสัมพันธ์ของข้อมูลในบริบท
 ของชุมชน (ศิริพร จิรวัดน์กุล, 2552)

3. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนภาพรวม ชุมชนเขมร ส่วย(ญ) ลาว ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกรายข้อ

พฤติกรรมการบริโภคสุราของ ประชาชนในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	เขมร		ส่วย(ญ)		ลาว		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มประจำ (ทุกวัน)	11	6.88	50	31.25	28	17.50	89	18.54
ดื่มบ่อยครั้ง(4-6 วัน/สัปดาห์)	28	17.50	12	7.50	21	13.13	61	12.71
ดื่มบางครั้ง(1-3 วัน/สัปดาห์)	52	32.50	34	21.25	49	30.63	135	28.13
แทบจะไม่ดื่มเลย(เดือนละ 1-3 วัน)	53	33.13	29	18.13	30	18.75	112	23.33
เคยดื่มแต่เลิกดื่ม มากกว่า 1 ปี	11	6.88	13	8.13	26	16.25	50	10.42
ไม่ดื่มเลยในชีวิต	5	3.13	22	13.75	6	3.75	33	6.88
รวม	160	100.00	160	100.00	160	100.00	480	100.00

จากตารางที่ 1 พฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนภาพรวม ชุมชนเขมร ส่วย (ญ) ลาว ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ประชาชนชุมชนเขมรส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสุรา คิดเป็นร้อยละ 33.13 คือแทบจะไม่ดื่มเลย (เดือนละ 1-3 วัน) รองลงมาคือดื่ม บางครั้ง (1-3 วัน/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 32.50 และน้อยที่สุดคือ ไม่ดื่มเลยในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 3.13 ประชาชนชุมชนส่วย (ญ) ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสุรา ดื่มประจำ (ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมาคือดื่มบางครั้ง (1-3 วัน/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 21.25 และน้อยที่สุดคือดื่มบ่อยครั้ง (4-6 วัน/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 7.50 ประชาชนชุมชนลาวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสุรา ดื่มบางครั้ง (1-3 วัน/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 30.63 รองลงมาคือ แทบจะไม่ดื่มเลย (เดือนละ 1-3 วัน) คิดเป็นร้อยละ 18.75 และน้อยที่สุดคือ ไม่ดื่มเลยในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 3.75 และโดยภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน พบว่าส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสุรา ดื่มบางครั้ง (1-3 วัน/สัปดาห์) คิดเป็น ร้อยละ 28.13 รองลงมาคือแทบจะไม่ดื่มเลย (เดือนละ 1-3 วัน) คิดเป็นร้อยละ 23.33 และ น้อยที่สุดคือ ไม่ดื่มเลยในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 6.88

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ควอไทล์ และส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์

จำแนกตามระดับพฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนภาพรวมชุมชนเขมรส่วย (ญ) ลาว

ระดับพฤติกรรมการบริโภคสุรา	เขมร		ส่วย(ญ)		ลาว		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับดื่มมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00)	16	10.00	35	21.88	32	20.00	83	17.29
ระดับดื่มมาก (ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49)	53	33.13	29	18.13	30	18.75	112	23.33
ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49)	52	32.50	34	21.25	49	30.63	135	28.13
ระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49)	28	17.50	12	7.50	21	13.13	61	12.71
ระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49)	11	6.88	50	31.25	28	17.50	89	18.54
รวม	160	100.00	160	100.00	160	100.00	480	100.00
$\bar{X}$		3.22		2.92		3.11		3.08
S.D.		1.07		1.55		1.35		1.34
Q		3.00		3.00		3.00		3.00
Q.D.		0.50		1.50		1.00		1.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับพฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนชุมชนเขมรพบว่าส่วนใหญ่ มีระดับดื่มมาก (ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49) คิดเป็นร้อยละ 33.13 รองลงมา มีระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49) คิดเป็นร้อยละ 32.50 และมีระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49) คิดเป็นร้อยละ 6.88 ระดับพฤติกรรมการบริโภคสุรามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.07 ควอไทล์เท่ากับ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ 0.50 ระดับพฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนชุมชนส่วย(ญ) พบว่าส่วนใหญ่ มีระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49) คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมา มีระดับดื่มมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00) คิดเป็นร้อยละ 21.88 และมีระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49) คิดเป็น ร้อยละ 7.50 ระดับพฤติกรรมการบริโภคสุรามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.55 ควอไทล์เท่ากับ 3.00

ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ 1.50 ระดับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนชุมชนลาวพบว่าส่วนใหญ่ มีระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49) คิดเป็นร้อยละ 30.63 รองลงมา มีระดับดีมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00) คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49) คิดเป็นร้อยละ 13.13 ระดับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.35 ควอไทล์เท่ากับ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ 1.00 ระดับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนชุมชนเขมร ส่วน(ญ) ลาว พบว่าส่วนใหญ่ มีระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49) คิดเป็นร้อยละ 28.13 รองลงมา มีระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49) คิดเป็นร้อยละ 23.33 และมีระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49) คิดเป็นร้อยละ 12.71 ระดับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.34 ควอไทล์เท่ากับ 3.00 ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ 1.00

ผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ของปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา พบว่า ด้านเพศชาย โสดต่ำกว่าประณตศึกษา ไม่ได้เรียนหนังสือ รายได้ ต่ำกว่า 2,000 บาท เคยได้รับผลกระทบจากสุรามีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 อยู่ในระดับต่ำ ($r = -0.176, -0.183, -0.156, -0.237, -0.131, -0.336$) ส่วนด้านเพศหญิง สถานภาพสมรส รายได้มากกว่า 6,000 บาท ไม่เคยได้รับผลกระทบจากสุรามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.176, 0.172, 0.143, 0.336$) ปัจจัยนำ ได้แก่ ด้านความรู้ เจตคติ การรับรู้โทษภัยจากการบริโภคสุรา ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา และปัจจัยนำภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.143, 0.400, 0.180, 0.682, 0.619$) ตามลำดับ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การรับรู้ นโยบายสุราของรัฐ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุราและเทศบาล ประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกและลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05* ($r = 0.234, -0.180, 0.104^*$) ตามลำดับ ด้านปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านบุคคลด้านผลิตภัณฑ์ด้านการส่งเสริมการตลาดและปัจจัยเสริมภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05* ($r = -0.115^*, -0.267, -0.105^*, -0.126$) ตามลำดับ

สำหรับผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา พบว่า ปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ ได้แก่ เพศในชุมชนเขมร ส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน, อายุในชุมชนส่วน (ญ) สถานภาพในชุมชนส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ระดับการศึกษาในชุมชนส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน อาชีพในชุมชนเขมร ส่วน (ญ) ลาว และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในชุมชนส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ประวัติการได้รับผลกระทบจากสุราของคนในครอบครัวในชุมชนเขมร ส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ความรู้เกี่ยวกับสุราในชุมชนส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน เจตคติต่อสุราในชุมชนเขมร ส่วน (ญ) ลาว และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน การรับรู้โทษภัยจากการบริโภคสุราในชุมชนส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ความตั้งใจที่จะลด ละ เลิกการบริโภคสุราในชุมชนเขมร ส่วน (ญ) ลาว และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน การรับรู้ นโยบายสุราของรัฐในชุมชนส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ความเพียงพอของรายได้ในชุมชนเขมร ส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุราในชุมชนส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน เทศกาล ประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชนในชุมชนส่วน (ญ) ลาวและภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ปัจจัยเสริมด้านสื่อโฆษณาในชุมชนส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ปัจจัยเสริมด้านบุคคลในชุมชนส่วน (ญ) เขมรและภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ปัจจัยเสริมด้านราคาของสุราที่แตกต่างกัน ในภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ปัจจัยเสริมด้านผลิตภัณฑ์ของสุราในชุมชนเขมร ส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ปัจจัยเสริมด้านการส่งเสริมการตลาด ในชุมชนส่วน (ญ) และภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน ส่วนลักษณะชุมชนตามวัฒนธรรมและภาษาที่ใช้ที่แตกต่างกันของประชาชนเขมร ส่วน (ญ) และลาว มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนภาพรวม

ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนภาพรวมและสามารถเขียนในรูปแบบสมการพยากรณ์ทั้งแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

ประชาชนในชุมชนเขมร มี 2 ตัวแปร

$$\hat{Y} = 1.484 + 1.003 (\text{ปัจจัยนำ}) - 0.491 (\text{ปัจจัยเสริม})$$

$$\hat{Z} = 0.498 (\text{ปัจจัยนำ}) - 0.235 (\text{ปัจจัยเสริม})$$

โดยพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชน ได้ร้อยละ 24.10

ประชาชนในชุมชนสวย(กุย) มี 1 ตัวแปร

$$\hat{Y} = -3.573 + 1.870 (\text{ปัจจัยนำ})$$

$$\hat{Z} = 0.763 (\text{ปัจจัยนำ})$$

โดยรวมพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชน ได้ร้อยละ 58.30

ประชาชนในชุมชนลาว มี 1 ตัวแปร

$$\hat{Y} = -3.446 + 1.806 (\text{ปัจจัยนำ})$$

$$\hat{Z} = 0.638 (\text{ปัจจัยนำ})$$

โดยรวมพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชน ได้ร้อยละ 40.70

ประชาชนในภาพรวมชุมชนเขมร สวย(กุย) ลาว มี 2 ตัวแปร

$$\hat{Y} = -1.513 + 1.476 (\text{ปัจจัยนำ}) - 0.217 (\text{ปัจจัยเสริม})$$

$$\hat{Z} = 0.616 (\text{ปัจจัยนำ}) + 0.106 (\text{ปัจจัยเสริม})$$

โดยรวมพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในภาพรวมชุมชนเขมร สวย(กุย) ลาว ได้ร้อยละ 39.50

ผลการศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนรายด้าน

ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชนรายด้านและสามารถเขียนในรูปสมการพยากรณ์ทั้งแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

ประชาชนในชุมชนเขมร มี 4 ตัวแปร

$\hat{Y} = 3.314 + 0.396 (\text{ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา}) - 0.491 (\text{ปัจจัยเสริมด้านบุคคล}) + 0.250 (\text{ปัจจัยเสริมด้านสื่อโฆษณา}) - 0.209 (\text{การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุรา})$

$\hat{Z} = 0.471 (\text{ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา}) - 0.342 (\text{ปัจจัยเสริมด้านบุคคล}) + 0.235 (\text{ปัจจัยเสริมด้านสื่อโฆษณา}) - 0.172 (\text{การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุรา})$

โดยพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชน ได้ร้อยละ 38.60

ประชาชนในชุมชนสวย(กุย) มี 3 ตัวแปร

$\hat{Y} = 1.352 + 0.738 (\text{ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา}) - 0.477 (\text{ปัจจัยเสริมด้านผลิตภัณฑ์}) + 0.367 (\text{ปัจจัยเสริมด้านราคาของสุรา})$

$\hat{Z} = 0.753 (\text{ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา}) - 0.261 (\text{ปัจจัยเสริมด้านผลิตภัณฑ์}) + 0.224 (\text{ปัจจัยเสริมด้านราคาของสุรา})$

โดยรวมพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชน ได้ร้อยละ 76.10

ประชาชนในชุมชนลาว มี 3 ตัวแปร

$$\hat{Y} = -0.000246 + 0.483 (\text{ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา}) + 0.701 (\text{เจตคติ}) - 0.223 (\text{ปัจจัยเสริมด้านผลิตภัณฑ์})$$

$$\hat{Z} = 0.493 (\text{ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา}) + 0.238 (\text{เจตคติ}) - 0.165 (\text{ปัจจัยเสริมด้านผลิตภัณฑ์})$$

โดยรวมพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชน ได้ร้อยละ 46.80

ประชาชนในภาพรวมชุมชนเขมร สวย(กุย) ลาว มี 6 ตัวแปร

$\hat{Y} = 0.954 + 0.528 (\text{ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา}) - 0.381 (\text{ปัจจัยเสริมด้านผลิตภัณฑ์}) + 0.327 (\text{เจตคติ}) + 0.155 (\text{ปัจจัยเสริมด้านราคาของสุรา}) + 0.168 (\text{การรับรู้นโยบายสุราของรัฐ}) - 0.106 (\text{การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุรา})$

$\hat{Z} = 0.557 (\text{ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา}) - 0.251 (\text{ปัจจัยเสริมด้านผลิตภัณฑ์}) + 0.134 (\text{เจตคติ}) + 0.114 (\text{ปัจจัยเสริมด้านราคาของสุรา}) + 0.081 (\text{การรับรู้นโยบายสุราของรัฐ}) - 0.067 (\text{การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุรา})$

โดยรวมพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราของประชาชน ได้ร้อยละ 53.00

เมื่อ

Û แทน พฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนเมื่อพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

Z แทน พฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนเมื่อพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

สถานการณ์พฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับลักษณะส่วนบุคคล วยุ่นอยู่ในช่วงการออก รื้อออกลง และโดยเริ่มจากสังคมเพื่อน เพื่อนชวนดื่ม ปฏิเสธไม่ได้ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่ม ส่วนภาคประชาชน มีความเกี่ยวข้องกับสภาพสังคมภาวะเศรษฐกิจ เกิดความเครียดจากปัญหาปากท้อง รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ภาระที่ต้องแบกรับ ปัญหาหนี้สิน ทำให้มีการเข้ากลุ่มพูดคุยกันและดื่มสุราเพื่อเป็นการปรับทุกข์ โดยไม่ได้คำนึงถึงบุคคลในครอบครัวทำให้เกิดปัญหาครอบครัวตามมา เพื่อต้องการให้ตนเองมีความสุขใจ เมื่อเริ่มดื่มเป็นบางครั้ง จากนั้นก็ดื่มเป็นประจำไม่สามารถเลิกได้และติดในที่สุด รวมทั้งเทศกาลต่างๆ ทั้งวัฒนธรรมประเพณีพิธีกรรมที่มีแต่เดิมมา เวลาเช่นไหว้ต้องมีสุราเพราะบรรพบุรุษพาทำความเชื่อต่างๆ เมื่อมีสุรามาชื่นไหว้จะทำให้มีความเจริญรุ่งเรือง ทั้งนี้ภาครัฐเอกชนและองค์กรในพื้นที่ ชุมชน ครอบครัวต้องร่วมมือกันรณรงค์เกี่ยวกับการลด ละ เลิกสุรา และในงานบุญประเพณีต่างๆ เช่น งานศพ งานกฐิน งานในวัด ปลอดภัย และมีการสนับสนุนกิจกรรมด้านการศึกษาให้กับเยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และอบรมให้ความรู้ตระหนักถึงผลเสียและผลที่ตามมาจากการดื่มสุราภาพพื้นที่ต้องการให้เกิดขึ้นในพื้นที่ในชุมชนเขมรคือ อยุ่กให้วัยรุ่นไม่ดื่มสุราไม่ทะเลาะวิวาทกัน ในหมู่บ้านและตำบลอยุ่กให้งานศพปลอดภัยทั้งหมด “ไม่มีสุราครอบครัวเป็นสุข” หมู่บ้านปลอดภัยครอบครัวอบอุ่น ทำให้บ้านเมืองก็จะสงบสุข อยุ่กให้มีการประกวดหมู่บ้านเลิกสุรายุ่กให้ประชาชนมีงานทำและมีรายได้ ในชุมชนส่วย(กูย) อยุ่กให้เป็นชุมชนปลอดภัยออกฮอลล์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กวัยรุ่นเรียน ไม่อยุ่กเห็นเด็กนักเรียนมีการดื่มสุราเพราะเป็นเหตุจูงใจที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตของเด็กทำให้ไม่สามารถศึกษาต่อได้เช่นการมีบุตรก่อนวัยอันควร กระตุ้นให้เด็กเกิดจิตสาธารณะ ช่วยงานภายในชุมชน เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ชุมชน ในชุมชนลาว ต้องการให้ประชาชนในหมู่บ้านได้ลดจำนวนผู้ดื่มให้น้อยลงคนในชุมชนไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ให้มีการร่วมมือกันในเรื่องการลด ละ เลิก สุรา ให้ชุมชนปลอดภัย อยุ่กให้เยาวชนมีการศึกษาที่ดี ชุมชนต้นแบบงดสุราในระดับครอบครัวก่อน ในเรื่องส่วนองร้านค้าไม่ควรขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เยาวชนอายุต่ำกว่า20 ปีสังคมชุมชนจะ ลดละเลิก มีความสงบของสังคมและหมู่บ้าน ในภาพรวมทั้ง 3 ชุมชนส่วนใหญ่ต้องการเห็นบุคคลภายในครอบครัวและเยาวชน ลด ละ เลิก สุรา งานบุญ และเทศกาลต่างๆปลอดภัย ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายและการปฏิบัติการภาพรวมทั้ง 3 ชุมชน มีข้อเสนอแนะให้มีการเข้มงวดในเรื่องการขายและดื่มสุรามากยิ่งขึ้น มีการร่วมมือกันทุกภาคส่วนในการดำเนินรณรงค์ ลด ละ เลิก แบบค่อยเป็นค่อยไป และต่อเนื่อง และมีการติดตามผลการดำเนินงานส่งเสริมสถาบันครอบครัว เป็นต้น

4. สรุปผล

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อปรับพฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ให้เหมาะสมได้ โดยไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการบริโภคสุราที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพจำนวนมาก โดยมีตัวพยากรณ์ที่ค้นพบและสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนในชุมชนเขมร ส่วย (กูย) ลาว อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์จำนวน 6 ตัว ได้แก่ สิ่งที่ควรส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนมีพฤติกรรมที่ดี คือ ความตั้งใจที่จะลดละเลิกการบริโภคสุรา เจตคติ ปัจจัยเสริมด้านราคาของสุรา การรับรู้ นโยบายสุราของรัฐ สิ่งที่ควรลดเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดีคือ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุรา ปัจจัยเสริมด้านผลิตภัณฑ์

จากข้อค้นพบจากการวิจัย ทำให้มองเห็นความจำเป็นในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการกำหนดนโยบายและการดำเนินการในพื้นที่หลายประการ เช่น 1)ควรกำหนดให้การรณรงค์เพื่อลดการบริโภคสุราของประชาชนเป็นวาระแห่งชาติ 2)ควรจัดระเบียบพฤติกรรมการบริโภคสุราของประชาชนให้เป็นระบบมากขึ้น โดย ควบคุมการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายสุราไม่ให้ประชาชนหรือเยาวชนสามารถเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุราง่ายเกินไปการควบคุมสถานที่ในการบริโภคสุรา ไม่ควรปล่อยให้ดื่มสุรกันอย่างเสรีเช่น อาจกำหนดไม่ให้ดื่มสุราในสถานที่สาธารณะซึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นสถานที่บริโภคสุรา ควบคุมการผลิตและจำหน่ายเครื่องดื่มที่อาจส่งเสริม หรือเพิ่มจำนวนผู้บริโภคสุราในอนาคตได้จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนจะเริ่มดื่มสุราจากดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่ำ เช่น ไวน์คูลเลอร์หรือ

เบียร์ และพบว่าประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งซื้อ-ขายสุราได้โดยง่าย จะเห็นได้จากการแพร่กระจายของเบียร์เข้าไปในชุมชน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีอัตราการดื่มสุรามากขึ้น 3)ควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ผลิตและจำหน่ายสุราให้อยู่ภายในกรอบที่เหมาะสม

5. เอกสารอ้างอิง

จิตราภา กุลทลบุตร. 2550. การวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สหธรรมมิก.

ดวงฤทัย สุนทรปฏิภาณ. 2548. การรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน และครู พฤติกรรม ป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาการพยาบาลครอบครัวและชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โรงพยาบาลท่าตุม. 2550. รายงานอุบัติเหตุปี 2550. เอกสารอัดสำเนา.

วัลย์รวี มงคลดี. 2548. พฤติกรรมการใช้สุรา กรณีศึกษางานประเพณีบุญบั้งไฟ. ขอนแก่น: โรงพยาบาลชาสูง

ศิริพร จิรวัดณ์กุล. 2552. การวิจัยเชิงคุณภาพด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. 2549. หลักและทฤษฎีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ประสิทธิ์พานิชแอนด์พริ้นติ้ง.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์. 2550. รายงานอุบัติเหตุปี 2550. เอกสารอัดสำเนา.

องอาจ นัยพัฒน์. 2551. การออกแบบการวิจัย: วิธีการเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผสมผสานวิธีการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.